Prima instanță: Judecătoria Chișinău(sediul Centru) (judecător: N.Mămăligă)
Dosarul nr.2rc-50/24
2-18138633-02-2rc-02022024

D E C I Z I E

18 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Dulghieru Dorin
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, cererea de recurs declarată de către SC „Summum–Service" SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva SC „Summum–Service" SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) din 04 ianuarie 2024, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 05 martie 2018, Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Summum–Service" SRL privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului pentru perioada de la 28 aprilie 2016 până la 28 aprilie 2018 în sumă de 1 180 422 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 martie 2020 acțiunea a fost admisă parțial.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2022, a fost admis apelul declarat de către SC „Summum–Service" SRL, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17 martie 2020, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Totodată, la 14 aprilie 2021, Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Summum–Service" SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului pentru perioada de la 28 aprilie 2018 până la 28 aprilie 2021 în sumă de 1 770 633 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 mai 2021, a fost primită în procedură cererea de chemare în judecată și aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, cât și pe sumele de bani ce aparțin cu drept de proprietate SC „Summum– Service" SRL, în limita sumei de 1 770 633 lei, care vor fi depistate de către executorul judecătoresc, și s-a autorizat pătrunderea forţată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea SC „Summum–Service" SRL, în scopul executării încheierii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 16 decembrie 2021, a fost admis recursul declarat de SC „Summum–Service” SRL, casată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 mai 2021, fiind emisă o nouă decizie sub formă de încheiere prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă, reprezentată de avocatul Glușcenco Eugeniu, cu privire la asigurarea acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27 februarie 2023 au fost conexate într-un singur proces, cauza civilă nr. 2c-1466/2022, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva SC „Summum–Service” SRL privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului și compensarea cheltuielilor de judecată, cu cauza civilă nr. 2c-1042/21, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva SC „Summum–Service” SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 04 aprilie 2023 Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor înaintate împotriva SC „Summum–Service” SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, solicitând încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului pentru perioada de la 28 aprilie 2016 până la 28 aprilie 2023 în sumă de 4 615 422 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 04 ianuarie 2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), reprezentantul reclamantului Primăria orașului Vadul lui Vodă, avocatul Glușcenco Eugeniu, a depus cererea de asigurare a acțiunii și a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâtului SC „Summum–Service” SRL în limita sumei de 4615421,79 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 ianuarie 2024, s-a admis cererea reprezentantului reclamantului Primăria orașului Vadul lui Vodă, avocatul Glușcenco Eugeniu, privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile ce aparțin pârâtului SC „Summum–Service” SRL, cod fiscal 1002600016828, cu sediul în mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski, nr.11, și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale acestuia în limita pretențiilor înaintate de 4 615 422 (patru milioane șase sute cincisprezece mii patru sute douăzeci și doi) lei.

Nefiind de acord, la data de 22 ianuarie 2024, SC „Summum–Service” SRL, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea.

În motivarea recursului a indicat că, cererea Primăriei or. Vadul-lui-Vodă privind asigurarea acțiunii, contrar prevederilor art. 177 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, nu conține motivație concretă și verosimilă de ce neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărâri, nefiind invocată vreo probă concretă în susținerea acestei cerințe.

Totodată, este declarativă și lipsită de relevanță trimiterea autorului cererii de asigurare a acțiunii la dreptul de gaj deținut de SRL ”Cons Parcaj” și la faptul că valoarea activelor deținute de pîrîta SRL ”Summum Service” este de doar 1680700 lei.

Menționează că dreptul de gaj al SRL ”Cons Parcaj” asupra bunurilor imobile ale SRL "Summum Service” nu este o circumstanță nou-survenită care ar putea eventual schimba situația, devreme ce acest drept de gaj a fost instituit încă în anul 2007, adică 16 ani în urmă, și cu mult înainte de survenirea litigiului și depunerea acțiunii în judecată. Informația despre dreptul de gaj ce deține SRL ”Cons Parcaj” a fost la dispoziția primei instanțe de la momentul intentării

acțiunii, nefiind astfel o citrcumstanță nou-apărută care ar putea influența asupra soluției instanței privind necesitatea asigurării acțiunii.

Susține că prima instanța nu a efectuat vreo analiza a problemei examinate, și nu a argumentat de ce în cazul dat concret există riscul că neaplicarea măsurilor de asigurare ar duce la neexecutarea hotărîrii judecătorești. Or, existența unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, și existența unei pretinse datorii, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, iar temeinicia lui necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

Totodată indică că la caz deja există o încheiere de asigurare a acțiunii care a fost anulată de instanța ierarhic superioară ca declarativă și lipsită de suport factologic.

Opinează că, prima instanța nu era în drept să dispună din nou aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în condițiile în care anterior a fost respinsă o cerere similar ca fiind declarativă și neprobată, însă prima instanța a ignorat concluziile sus-menționate a instanței de recurs referitor la inadmisibilitatea asigurării acțiunii pentru motive formale și neconfirmate factologic.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii și soluționarea problemei în fond prin dispunerea respingerii cererii Primăriei or. Vadul-lui-Vodă privind asigurarea acțiunii ca fiind lipsită de temei.

La data de 01 martie 2024 reprezentantul Primăriei or. Vadul lui Vodă, avocatul, Eugeniu Gluşcenco a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat să fie respins recursul și menținută încheierea primei instanțe.

În argumentarea referinței a indicat că, rea-credința recurentului SC „Summum–Service" SRL se manifestă prin faptul că aceasta prin diverse metode tergiversează procesul de judecată, pentru a se eschiva cât mai mult timp de la pronunţarea soluţiei pe caz. Or, în cadrul examinării pricinii în fond, recurentul a înaintat un şir de cereri precum: cerere de recuzare înaintată exact înaintea pronunțării hotărârii; cerere de strămutare; cerere de strămutare a cauzei de la instanţa care examinează cererea de strămutarea; cerere de atragere în proces a unui terţ; precum şi alte abuzuri procesuale. În rezultat, doar în cadrul instanței de fond au fost stabilite 11 şedinţe de judecată pe parcursul ultimilor 2 ani, la fel o serie de şedinţe au avut loc şi la Curtea de Apel Chişinău şi la Curtea Supremă de Justiţie.

Relevă că, în ansamblu a acestui cumul de circumstanțe prezintă situaţia reală în care recurentul, consimțind că nu are capacitate de plată a creanţei intimatului, utilizează abuzuri procedurale pentru a tergiversa cât mai mult examinarea cauzei şi în acest timp exploatează la maxim complexul imobiliar de cultură şi agrement, ca la momentul pronunţării unei eventuale hotărâri favorabile intimatului, creditorii săi gajişti să-şi valorifice gajurile, iar intimatul să fie în imposibilitatea punerii în executare a unei hotărâri definitive şi irevocabile.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit art. 181 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Colegiul judiciar constată că, din materialele cauzei nu se poate stabili momentul momentul cînd recurentul a aflat despre încheierea contestată. În asemenea circumstanțe, recursul depus la data de 22 ianuarie 2024 se consideră depus în termen.

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar conchide că, soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele incidente speței, iar recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Din materialele cauzei rezultă că, pe rolul instanței de judecată se află cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva SC „Summum–Service" SRL privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului începând cu 28 aprilie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor înaintate împotriva SC „Summum–Service" SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, solicitând încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului pentru perioada de la 28 aprilie 2016 până la 28 aprilie 2023, în sumă de 4 615 422 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 04 ianuarie 2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), reprezentantul reclamantului Primăria orașului Vadul lui Vodă, avocatul Glușcenco Eugeniu, a depus cererea de asigurare a acțiunii și a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâtului SC „Summum–Service" SRL în limita sumei de 4 615 421,79 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) din 04 ianuarie 2024, s-a admis cererea reprezentantului reclamantului Primăria orașului Vadul lui Vodă, avocatul Glușcenco Eugeniu, privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile ce aparțin pârâtului SC „Summum–Service" SRL, și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale acestuia în limita pretențiilor înaintate de 4 615 422 (patru milioane șase sute cincisprezece mii patru sute douăzeci și doi) lei.

Colegiul consideră soluția primei instanțe justă reieșind din următoarele.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Instanța de recurs reiterează că, asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate,

menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive. Asigurarea acţiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Prin urmare, la soluţionarea chestiunii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare, instanţa ia în consideraţie toţi factorii şi interesele relevante şi va dispune aplicarea acesteia numai dacă va constata că, în cazul neaplicării, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Prin urmare, Colegiul judiciar conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Totodată, la acest capitol, instanța de recurs subliniază faptul că, obligația de a prezenta probe incumbă părții doar atunci când se pune problema dovedirii unor fapte (*lato sensu*) consumate, nefiind posibilă din motive obiective prezentarea probelor în vederea dovedirii unui fapt viitor, eventual.

La caz, obiectul litigiului îl constituie încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului, începând cu data de 28 aprilie 2016, iar pe parcursul examinării cauzei s-a majorat substanțial cuantumul pretențiilor din acțiune.

Completul judiciar relevă, că Primăria or. Vadul lui Vodă a argumentat necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii făcând trimitere la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești și anume că, pârâtul ar putea diminua patrimoniul său, argumente pe care, reieșind din obiectul acțiunii, de natura obligației, care este una pecuniară și mărimea acesteia, instanța de recurs le apreciază ca fiind întemeiate, întrucât înstrăinarea de către pârât a bunurilor ce-i aparțin va face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești. În egală măsură, recurentul a făcut trimitere și la comportamentul pârâtului/recurent SC „Summum–Service” SRL care, prin diverse metode, cereri depuse tergiversează examinarea cauzei, ducând astfel la majorarea sumei acțiunii.

În acest punct de analiză, Colegiul judiciar remarcă că,

Din aceste raționamente, instanța de recurs consideră că riscul invocat de către reclamant este actual cauzei. Și aceasta pentru că, în contextul esenței litigiului, pentru a exclude orice comportament de rea-credință din partea pârâtului și a evita imposibilitatea executării eventualei hotărârii judecătorești, aplicarea măsurii de asigurare este indispensabilă. În acest punct de analiză, Colegiul civil relevă că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare rezidă și din cuantumul acțiunii, care după cum s-a expus mai sus, s-a majorat considerabil.

În această ordine de idei, în opinia Colegiului judiciar, prima instanță întemeiat și legal a admis cererea privind asigurarea acțiunii din considerentul că, având în vedere natura litigiului și cuantumul pretențiilor, care pe parcursul derulării procesului s-a majorat considerabil, lipsa măsurii asiguratorii poate crea dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Totodată, este de menționat că, măsura de asigurare are un caracter provizoriu, impunând anumite limitări pârâtului în exercitarea drepturilor sale, fiind reglementată în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantei, pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventuale, hotărâri judecătoreşti de admitere a cererii. Or,

în intervalul dintre promovarea acţiunii şi executarea hotărârii pot surveni unele împrejurări care să determine diminuarea activului patrimonial al debitorului. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, constituie o modalitate efectivă de conservare a situaţiei existente între părţile în litigiu până la pronunţarea actului judecătoresc definitiv.

Prin urmare, temeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă în scopul preîntâmpinării survenirii imposibilității executării hotărârii judecătorești, situație ce ar fi în contradicție cu dispozițiile art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, în cauza Prodan c. Moldovei (cererea nr. 49806/99), Curtea a stabilit că articolul 6 § 1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenţie cu privire la drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil în faţa unei instanţe judecătoreşti sau tribunal. În acest fel el cuprinde „dreptul la o instanţă”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în faţa instanţelor judecătoreşti în litigii civile, constituie un aspect. Totuşi, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă şi obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părţi. Ar fi de neconceput articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice şi prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti.

În acest context Colegiul reţine, inclusiv că, potrivit jurisprudenței CtEDO, dreptul la justiție garantat de art. 6 paragraf 1 protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov vs Rusia, din 07.05.2002, Ruianu contra României din 17.06.2003).

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare. Pe cale de consecință, concluzia primei instanțe, referitor la admiterea cererii și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, este justă și argumentată.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a admis cererea înaintată de reclamanta Primăria or. Vadul lui Vodă cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 424 alin. (1), art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către SC „Summum–Service” SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva SC „Summum–Service” SRL, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice, privind încasarea datoriei la plata pentru folosirea terenului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul Anton Marina

Judecătorii Dulghieru Dorin

Cojocaru Olga